Встань, мадьяр, на клич вітчизни!
Встань, часи настали грізні!
Вирішиться в смертнім полі
Жить нам вільно чи в неволі?
Клянемося перед богом
І людьми,
Що рабами більш не будем
Жити ми!

Досить нам уже терпіти!
Вільних прадідів ми діти!
Дихати на повні груди
Мусимо, як вільні люди.
Клянемося перед богом
І людьми.
Що рабами більш не будем
Жити ми!

Той нікчема і ганеба,
Хто не вмре, коли це треба,
Хто не здійме в битві зброї
Для вітчизни дорогої!
Клямемося перед богом
І людьми,
Що рабами більш не будем
Жити ми!

Шабля в золоті іскриться
Ліпше, ніж кайданів криця!
В дружбі з шаблею старою
Рвіть кайдани — і до бою!
Клянемося перед богом
І людьми,

Що рабами більш не будем
Жити ми!

Знов засяє, як в заграві,
Рід наш давній в давній славі,
Змиєм кров'ю, як герої,
З себе знак ганьби старої!
Клянемося перед богом
І людьми,
Що рабами більш не будем
Жити ми!

В сяйві волі, повні сили,
Прийдуть на оці могили
Наші внуки, вільні люди,
Нас з любов'ю пом'янути.
Клянемося перед богом
І людьми,
Що рабами більш не будем
Жити ми!